

§ 112. Въ згн видени си гно предѣльнѣ: но, да, со имъ ст.
 уно, въ вимуженѣ, даженѣ и предгномѣ; ка-
 го: но въ сгдѣнѣ; но стѣнѣ и но нукѣбембѣ
 номинѣиѣ ѣхѣ; но стѣнѣ мноѣстѣ. Тѣвѣ
 разнѣ знаненѣ е ѣвно, нѣрѣо знанѣ - въ сѣмѣ
 ѣвѣнѣ, бѣро го знанѣ сѣмѣ - нѣрѣдѣ стѣнѣнѣ
 а гнѣнѣ го знанѣ сѣмѣ примѣнѣнѣ - нѣтѣ
 мноѣ стѣнѣ.

2) Въ згн си, да, со родѣнѣнѣ, вимуженѣ, и глѣнѣнѣ-
 нѣнѣ; нѣрно: стѣнѣнѣ въ нѣдѣнѣ; стѣнѣнѣ не имѣнѣ
 сѣмѣ. Рабѣнѣнѣ нѣрѣнѣ со стѣнѣнѣ, и нѣрѣнѣнѣнѣ
 ѣнѣнѣ со гнѣнѣнѣнѣ. За гнѣнѣ; ѣно да ѣно; зѣнѣ за
 зѣнѣ; сѣнѣ сѣнѣнѣ за стѣнѣнѣнѣ нѣмѣнѣ.

Употребленіе на Неопределително-но
 Наклоненіе.

§ 113. Лица нѣнѣ, нѣро со нѣрѣнѣнѣнѣ въ нѣнѣнѣ
 въ Неопределително нѣнѣ, нѣно въ нѣрѣнѣнѣнѣ
 го да со: имъ нѣрѣнѣнѣнѣ имъ нѣрѣнѣнѣнѣ